

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: Povrv-100/2023-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Patriziji Muždeka Funčić, u pravnoj stvari tužitelja GRABAHOME d.o.o., Ulica Žrtava fašizma 10, Pag, OIB: 31495088514, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Bičanić, odvjetnik u Ogulinu, protiv tuženika Vlade Peranića, kao vl. obrta "GRAĐEVINARSTVO VLADO", Mul 14, Stara Novalja, OIB: 71589282770, kojeg zastupa punomoćnik Miran Zorica, odvjetnik u Zadru, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 30. rujna 2025., u prisutnosti zastupnika po zakonu tužitelja uz punomoćnika tužitelja te tuženika uz punomoćnika tuženika, 21. studenog 2025.,

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Zorane Brčić, sa sjedištem u Benkovcu, poslovni broj Ovr-9447/2023, UPP/OS-Ovr-226/2023 od 19. rujna 2023., u dijelu u kojem je naloženo tuženiku Vladi Peraniću, kao vl. obrta "GRAĐEVINARSTVO VLADO", Mul 14, Stara Novalja, OIB:71589282770, isplatiti tužitelju GRABAHOME d.o.o., Ulica Žrtava fašizma 10, Pag, OIB:31495088514, iznos od 26.681,25 EUR¹/201.029,88 kn, zajedno sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 12. kolovoza 2023. pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se do 31. prosinca 2023. određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Djelomično se ukida citirani platni nalog u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 897,89 EUR/6.765,15 kn, zajedno sa zateznom kamatom.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 4.961,15 EUR zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 21. studenog 2025. pa do isplate po

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke (referentna stopa) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je, kao ovrhovoditelj 23. kolovoza 2023. podnio protiv tuženika, kao ovršenika prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, radi isplate iznosa od 26.681,25 EUR/201.029,88 kn, zajedno s pripadajućom zateznom kamatom i troškovima iz razloga što tuženik nije podmirio svoje dugovanje. Odlučujući o prijedlogu javna bilježnica Zorana Brčić, sa sjedištem u Benkovcu, donijela je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Ovr-9447/2023, UPP/OS-Ovr-226/2023 od 19. rujna 2023., a po prigovoru tuženika postupak je nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

2. Tuženik je u pravovremenom prigovoru protiv rješenja o ovrsi osporio osnovanost osnove i visinu potraživanja te je istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije, navodeći da nije sklopio pravni posao sa tužiteljem, kao i da nije naručio radove naznačene u utuženom računu. Nadalje, navodi da u opisu računa stoji da su izvršene brojne usluge, međutim da nije naznačeno o kojem objektu je riječ, kao i da su količine navodno izvedenih radova evidentno "napuhane". U konačnici, tuženik navodi da je utuženi račun pogrešno sastavljen, konkretno pozivajući se na odredbu čl. 75. st. 3. Zakona o porezu na dodanu vrijednost i to iz razloga jer da je tužitelj obračunao PDV, a trebao je izvršiti prijenos porezne obveze.

3. Povodom prigovora tuženika izjavljenog protiv rješenja o ovrsi javne bilježnice Zorane Brčić, sa sjedištem u Benkovcu, poslovni broj Ovr-9447/2023, UPP/OS-Ovr-226/2023 od 19. rujna 2023., Općinski sud u Zadru je 15. studenog 2023. donio rješenje o ustupu predmeta stvarno nadležnom Trgovačkom sudu u Rijeci.

4. Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj Povrv-100/2023-5 od 8. siječnja 2024. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-9447/2023, UPP/OS-Ovr-226/2023 od 19. rujna 2023. kojega je donijela javna bilježnica Zorana Brčić, sa sjedištem u Benkovcu, u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje te je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. Podneskom od 23. siječnja 2024. tužitelj se očitovao na prigovor tuženika protiv rješenja o ovrsi te je u bitnome naveo da istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije, kao i ostali navodi tuženika su neosnovani. Nadalje, navodi da su stranke usmeno i putem poruka ugovorile radove na više objekata gdje je tužitelj kao izvođač građevinskih radova sa svojim radnicima obavljao poslove za tuženika. Ugovoreni radovi da su izvršeni kvalitetno i bez prigovora, a za koje se tuženik obvezao platiti ugovorenu cijenu. Također je istaknuo da tužitelj nije ugovarao radove sa vlasnicima objekata ili nekim trećim, već isključivo i jedino sa tuženikom. Radovi da su započeli krajem studenog 2022. i ovisno o gradilištima da su trajali do ljeta 2023. Glede

predmetnog računa, tužitelj navodi da su radovi iz utuženog računa odnose na nekretninu u Novalji, na adresi Samorašnji put 107, a koja nekretnina se nalazi na k. č. br. 955/8, k. o. Novalja. Slijedom iznijetog, tužitelj predlaže da se u daljnjem tijeku postupka saslušaju suvlasnici predmetnog objekta kao svjedoci, kao i da se saslušaju stranke te da se provede uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka građevinske i geodetske struke. U konačnici, navodi da je cijena navedena u utuženom računu ugovorena cijena između parničnih stranaka, a obzirom na navode glede „napuhane“ cijene istaknute u prigovoru, tužitelj navodi da će se vještačenjem utvrditi je li bilo nekih odstupa.

6. Podneskom od 19. ožujka 2024. tuženik se očitovao na navode tužitelja te je naveo da su stranke pravne osobe pa da je malo vjerojatno da stranke ne bi zaključile ugovor o izvođenju radova ili građenju da je tuženik stvarno poslovao s tužiteljem. Također je naveo da tuženik nije poslovao s tužiteljem, već s Kristijanom Nokajom osobno, odnosno da ga je on angažirao za obavljanje konkretnog posla. Iz korespondencije između njega i Kristijana Nokaja da proizlazi koje su poslove ugovarali i za koju cijenu. Tako da iz „WhatsApp“ poruka proizlazi kako je cijena ugovorena u iznosu od 9.450,00 EUR, a da je utuženi račun izdan na iznos od 26.681,25 EUR, koji da je u konačnici proizvoljan.

7. Podneskom od 8. travnja 2024. tužitelj se očitovao na navode tuženika te je naveo da je Kristijan Nokaj zastupnik po zakonu tužitelja te da isti kao fizička osoba nije registriran za obavljanje građevinskih radova. Nadalje, navodi da tuženik ne spori da su radovi izvršeni, već samo visinu, odnosno cijenu izvršenih radova, slijedom čega predlaže izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku građevinske struke, kao i po vještaku knjigovodstveno-financijske struke na okolnost neplaćanja izvedenih radova. U odnosu na prigovor tuženika da je tužitelj pokrenuo više ovršnih postupaka protiv tuženika, navodi kako su isti pokrenuti u odnosu na različite nekretnine.

8. U podnesku od 23. travnja 2024. tuženik ustraje kod navoda da je osobno s Kristijanom Nokajem dogovorio posao i cijenu, a koji da su izvedeni nekvalitetno i s brojnim nedostacima. Nadalje je naveo da prilikom ugovaranja poslova nije znao da Kristijan Nokaj ima u vlasništvu trgovačko društvo, niti da mu je navedeno istaknuo sam Kristijan Nokaj. Glede cijene, tuženik ponovno navodi da dogovorena cijena ne odgovara cijeni navedenoj u utuženom računu. U konačnici, navodi kako je točno da je Kristijan Nokaj u poruci zatražio podatak na koji iznos da napiše račun te da je tuženik napisao da će „riješiti“, slijedom čega da je vidljivo kako su njih dvojica dogovarali posao koji su trebali riješiti u „kešu“.

9. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 26.681,25 EUR temeljem vjerodostojne isprave i to računa br. 3 od 11. kolovoza 2023., a koji se odnosi na utuženo potraživanje tužitelja za izvršene građevinske radove na objektu na adresi Novalja, Samorašnji put 107.

10. Među strankama nije sporno da su iste bile u poslovnom odnosu temeljem kojeg je tužitelj kao izvođač izvršio građevinske radove na predmetnom objektu. Međutim, sporna je osnovanost osnove i visina tužbenog zahtjeva, odnosno sporna je aktivna legitimacija tužitelja, kao i količina, odnosno kvadratura predmetnog objekta pa samim time i vrijednost stvarno izvedenih radova.

11. Na temelju ocjene svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23; dalje: ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

12. U dokaznom postupku sud je proveo dokaze uvidom u materijalnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu te je proveo dokaz saslušanjem stranaka i to zastupnika po zakonu tužitelja Kristijana Nokaja i tuženika Vlade Perinića.

13. Uvidom u račun broj: 3 od 11. kolovoza 2023., (stranica 7 spisa), razvidno je da je isti izdao tužitelj tuženiku za izvršene građevinske radove i to farbanje objekta (750 m²), sanaciju balkona (95 m²), sanacija vijenca (26 m), saniranje vanjskog velikog prozora (20,00 m) te uslugu montiranja i demontiranja skele (750,00 m²) u ukupnom iznosu od 26.681,25 EUR/201.029,88 kn.

14. Uvidom u dopis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područni ured Zadar od 14. siječnja 2025., (stranica 147 spisa), utvrđeno je da je tužitelj u razdoblju od 1. studenog 2022. do 30. lipnja 2023. imao prijavljenih šest djelatnika.

15. Uvidom u dopis svjedokinje Nade Mikulan od 2. svibnja 2025. (stranica 153 spisa), proizlazi da ista nema saznanja glede poslovnog odnosa parničnih stranaka, ali da je sve dogovore i pregovore sa upraviteljem zgrade društvom PERANIĆ d.o.o., vodila predstavnica suvlasnica stanara Tanja Plašić.

16. Kako iz dostavljene materijalne dokumentacije ovaj sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi odlučne i sporne činjenice (čl. 264. st. 2. ZPP-a), konkretno tko je ugovorio posao za izvedene građevinske radove (da li Kristijan Nokaj osobno ili kao zastupnik po zakonu tužitelja), o kojoj točno nekretnini je riječ te koje radove je tužitelj izvršio i za koju cijenu, to je prihvatio dokazni prijedlog stranaka te je iste saslušao.

17. Iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Kristijana Nokaja (stranica 160 i 161 spisa), proizlazi da ga je s tuženikom upoznao zajednički poznanik Ilija Kaurin. Kako se radilo o više objekata, navodi da je stupio u kontakt s tuženikom te da su suradnju dogovorili usmeno, a plaćanje po izvršenom poslu. Predmetnu firmu da je kupio u rujnu 2022., a što je tuženiku odgovaralo jer je isti obrtnik. Međutim, nakon izvršenog posla iskazuje da mu tuženik da nije platio. U konkretnom slučaju, iskazuje da se radi o nekretnini koju su zadnju radili te da se radi o velikoj zgradi s više stanova u Novalji sa osam balkona, a na kojoj da su radili cijelu fasadu, prozor na ulazu, farbali, štemali, odnosno sve što je specificirano u utuženom računu. Ne sjeća se točno koju cijenu su ugovorili za konkretnu zgradu, ali iskazuje da se radi o cijeni ispod minimuma u vrijeme izvođenja ugovorenih radova. Također, je iskazao da cijena nije bila fiksno ugovorena, već se određivala po kvadraturi, kao i da prilikom primopredaje nije bilo prigovora glede izvršenih radova. Na poseban upit suda zastupnik po zakonu tužitelja je iskazao da su dogovorili da se plaćanje izvrši na račun njegove firme. Na predmetnoj nekretnini radovi su trajali 2 do 3 tjedna u listopadu ili studenom 2022., a utuženi račun da je ispostavio na ljeto 2023. Također, na upit suda je iskazao da je na predmetnoj nekretnini radio on osobno sa otprilike pet njegovih djelatnika i to konkretno sa Pajtimom, Florimom, Gabrijelom i Valjonom. Od suvlasnika predmetne nekretnine gđa. Mikulin da je vidjela izvršenje ugovorenih radova, međutim iskazuje da ista nema

saznanja o dogovoru između stranaka. Također je iskazao da pretpostavlja i da su ostali suvlasnici vidjeli da se radovi na predmetnoj nekretnini vrše. Kada mu se predoče fotografije koje prileže spisu na stranici 66-71 spisa, iskazuje da je riječ o toj predmetnoj nekretnini koju su zadnju radili. Također je iskazao da je tuženik sve ugovarao sa suvlasnicima predmetne nekretnine te da je materijal bio njegov.

18. Iz iskaza tuženika Vlade Peranića (stranica 161-163 spisa), proizlazi da sve što je do sada izjavio zastupnik po zakonu tužitelja da je istina, odnosno da je isti sve navedeno odradio. Radovi na zadnjoj nekretnini da su vršeni u studenome 2022. te je tuženik iskazao kako nije siguran da li je u tom periodu zastupnik po zakonu tužitelja imao firmu, odnosno je li ista imala radnike. Ugovorena cijena za predmetnu nekretninu da je ukupno iznosila 9.000,00 EUR, s time da je skela bila njegova, a montiranje i demontiranje iste radili su i njegovi djelatnici. Dogovor je bio da ukupna cijena za sve radove i nekretnine iznosi 19.000,00 EUR te da je zastupniku po zakonu tužitelja uplaćen iznos od 11.500,00 EUR. Također je iskazao da ugovoreni posao na predmetnoj nekretnini nije odrađen profesionalno te da je bilo problema s radnicima glede nedolaska i zamjene istih, kao i nestručnosti. Nakon odrađenog posla od strane tužitelja, tuženik iskazuje da je sam sa svojim radnicima morao dovršiti farbanje, skinuti skelu i nešto pokrpati. Nakon završetka poslovnog odnosa, iskazuje da su bili u stalnom i korektnom kontaktu te da mu ja negdje u travnju 2023. htio uplatiti preostali dio od cca 6.000,00 EUR, međutim da je Kristijan prekinuo svaku komunikaciju. Glede utuženog računa, tuženik je iskazao da ima nekih razlika, jer da se radi o objektu od 650-670 m², dok su ostale stavke pravilno navedene. Tuženik je iskazao da je on sa vlasnicima objekata pa tako i predmetnog objekta ugovarao posao te da je prilikom ugovaranja posla glede predmetne nekretnine nastupao sam kao obrtnik. Iznose koje je uplatio Kristijanu da nije podignuo sa računa obrta. Glede predmeta koji se vodi pod posl. br. Povrv-90/2023 te gdje je također navedeno da je uplaćen iznos od 11.500,00 EUR, iskazuje da su tim iznosom zatvoreni svi manji poslovi, dok nije isplaćen ugovoreni posao za zadnju predmetnu nekretninu. Što se tiče kvadrature predmetne nekretnine iskazuje da je sporna količina izvedenih radova i to misli na farbanje fasade pa da bi morao vidjeti ponudu koju je radio njegov obrt da bi se točno mogao očitovati. U konačnici je iskazao da je sa Kristijanom komunicirao putem poruka, sve do Uskrsa kad mu je posudio oplatu i kada je prestala komunikacija. Na navedeni način putem poruka da su dogovarali cijenu i vodili evidenciju istih. Međutim da kroz navedene poruke Kristijan Nokaj nije slao podatke o svojoj firmi, već je nastupao kao fizička osoba.

19. Sud je iskaz zastupnika po zakonu Kristijana Nokaja u cijelosti prihvatio kao istinit i vjerodostojan jer je isti podudaran sa dostavljenom materijalnom dokumentacijom, kao i dopisom svjedokinje Nade Mikulan. Iskaz tuženika Vlade Peranića, sud je većim dijelom također prihvatio kao istinit, budući je podudaran s iskazom zastupnika po zakonu tužitelja. Naime, sam tuženik je decidirano iskazao da sve što je zastupnik po zakonu tužitelja izjavio da je točno. Također je izjavio da je tužitelju isplatio iznos od 11.500,00 EUR za manje poslove, međutim da mu nije isplatio ugovorenu cijenu za predmetnu nekretninu. Slijedom iznijetog, neosnovani su navodi tuženika iz podnesenog prigovora u kojem navodi da s tužiteljem nije ugovorio posao, kao i da nije naručio ikakve radove. Međutim, sud nije prihvatio iskaz tuženika u dijelu u kojem je isti iskazao da je predmetni posao ugovarao s Kristijanom Nokajom osobno,

budući suprotno proizlazi iz dostavljene korespondencije između parničnih stranaka. Uvidom u WhatsApp poruke, (stranica 79 spisa), razvidno je da je tuženik bio upoznat s činjenicom da Kristijan Nokaj djeluje kao zastupnik po zakonu tužitelja, odnosno da radove izvodi društvo, budući Kristijan Nokaj izrijekom traži podatak za izdavanje računa te pita tuženika „koji iznos da napišem u računu jer mi trebaju novci“. Navedeno jasno upućuje na poslovni odnos sa tužiteljem kao pravnom osobom, a ne privatni dogovor između dviju fizičkih osoba. Slijedom navedenog, sud je ocijenio istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije tuženika neosnovanim. Također, sama narav posla, odnosno izvođenje građevinskih radova na objektu od 750 m² uz angažman 4-5 djelatnika tužitelja, isključuje mogućnost da se radi o osobnom angažmanu fizičke osobe. Stoga, stav je ovog suda da je tuženik kao dugogodišnji obrtnik znao i morao znati da se takav opseg radova (kako za predmetnu nekretninu, tako i za ostale objekte) ugovara s registriranim izvođačem, a ne fizičkom osobom. Nadalje, tuženik tijekom postupka uopće nije osporavao da je ugovorene radove na predmetnoj nekretnini izvršila skupina radnika koju je doveo Kristijan Nokaj, niti je osporio da ti izvršeni radovi ne bi odgovarali njegovoj ponudi.

20. Tuženik je tijekom postupka paušalno osporio količinu izvedenih radova samo glede usluge farbanja objekta, navodeći da je kvadratura predmetne nekretnine manja, ali da se ne sjeća točno koliko jer da bi navedeno mogao utvrditi uvidom u svoju ponudu. Međutim, navedenu ponudu, a koja je navodno izvor točnih podataka, tuženik nije dostavio, kao što nije predložio niti jedan dokaz koji bi potkrijepio njegovu tvrdnju o manjoj površini ili manjem opsegu radova. Stoga, tvrdnju tuženika glede količine izvedenih radova, sud je ocijenio neosnovanom, obzirom je ista neodređena i neuvjerljiva. Sukladno pravilima o teretu dokaza iz odredbe čl. 221. a i čl. 219. ZPP-a na tuženiku je bilo da dokaže postojanje činjenica na koje se poziva. Stoga, kako tuženik tijekom čitavog postupka nije predložio adekvatne dokaze kojima bi dokazao svoju tvrdnju, uvidom u materijalnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, sud je utvrdio da kvadratura predmetnog objekta iznosi 750 m².

21. Nadalje, navod tuženika da su građevinski radovi izvedeni „ne baš nekvalitetno“, je također neosnovan, budući navedeno tuženik nije dokazao, niti je predložio dokaze na navedene okolnosti, kao što u konačnici tijekom postupka nije niti naveo da je o uočenim nedostacima obavijestio izvođača, odnosno da je postupio sukladno relevantnim odredbama čl. 604. i čl. 605. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., dalje: ZOO).

22. Glede prigovora tuženika da je tužitelj na utuženom računu obračunao PDV u iznosu od 25%, a da je sukladno Zakonu o porezu na dodanu vrijednost morao izvršiti prijenos poslovne obveze, valja istaći da je isti također neosnovan. Za prijenos poslovne obveze sam tuženik kao primatelj usluge bi trebao dokazati da je u sustavu PDV-a, a što je pretpostavka za primjenu odredbe čl. 75. st. 2. Zakona o PDV-u, a što tuženik u konkretnom slučaju nije dokazao.

23. Sukladno prijedlogu tužitelja, sud je dopisom od 4. prosinca 2024. od nadležne porezne uprave zatražio podatak je li tuženik po računu broj 3 od 11. kolovoza 2023., koristio pravo na odbitak pretporeza, odnosno je li isti knjiženi u njegovim poslovnim knjigama. Slijedom traženog, nadležna porezna uprava je dopisom od 10. listopada 2025. obavijestila sud da porezni obveznik u svojim

poslovnim knjigama nije evidentirao navedeni račun niti da je koristio pretporez po istom, (stranica 166 spisa).

24. Odredbom čl. 221.b st. 1. ZPP-a propisano je da ako je dokazano da je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza za utuženu tražbinu, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno. Slijedom navedenoga, činjenica da tuženik nije evidentirao predmetni račun, samo po sebi nema procesni rezultat koji bi bio pravno relevantan, već i nadalje ostaje teret dokaza o postojanju utužene tražbine na tužitelju, a koju tražbinu je tužitelj u konkretnom slučaju dokazao. Stoga, činjenica da tuženik predmetni račun nije knjižio, imalo bi eventualni utjecaj sa računovodstvenog i poreznog aspekta, ali ne i pravnog aspekta. Prema tome, činjenica je li dugovanje evidentirano u tuženikovom knjigovodstvu, ne utječe na tuženikovu dužnost ispunjenja ugovorne obveze, niti to može biti od presudnog značenja za ocjenu sadržaja poslovnog odnosa među strankama. Ujedno, valja istaći da tuženik osim paušalnog osporavanja, do zaključenja glavne rasprave nije prigovorio pravno relevantnim činjenicama.

25. U konačnici, iz iskaza parničnih stranaka, kao i dostavljene materijalne dokumentacije, a koju je prihvatio kao vjerodostojnu, sud je utvrdio da su parnične stranke ugovorili predmetni posao za izvedene građevinske radove i to s tužiteljem kao pravnom osobom, dok je tuženik u svom iskazu decidirano iskazao da tužitelju nije izvršio isplatu za ugovorene i izvedene radove za zadnju predmetnu nekretninu. Također, na ročištu održanom 30. rujna 2025. na upit suda tuženik je iskazao da je u vrijeme kada su se izvodili ugovoreni radovi, cijena farbanja iznosila 15,00 EUR po m², ali da je usmeni dogovor bio da cijena iznosi 10,00 EUR po m². Navedenu tvrdnju, sud je ocijenio neosnovanom i to iz razloga jer dužnost dokazivanja tzv. negativnih činjenica tereti u određenim situacijama stranku koja se poziva na nepostojanje određene činjenice, ako od tog nepostojanja zavisi osnovanost njezinog zahtjeva. Stoga, kako tuženik tijekom čitavog postupka nije predložio adekvatne dokaze kojima bi dokazao svoju tvrdnju, ovaj sud je utvrdio da je cijena za radove farbanja u to vrijeme iznosila 15,00 EUR po m². Stoga, jednostavnim matematičkim obračunom (750 m² x 15,00 EUR x 25 % = 14.062,50 EUR), sud je utvrdio da je usluga farbanja predmetnog objekta izračunata pravilno i sukladno stavkama specificiranim u utuženom računu. Nadalje, kako tuženik nije dokazao manju kvadraturu predmetne zgrade pa time nije dokazao niti manji opseg radova, niti je osporio utuženi račun, sud je prihvatio obračun tužitelja kao vjerodostojan. Stoga, ovaj sud je utvrdio da je tuženik u obvezi tužitelju isplatiti utuženi iznos zajedno s pripadajućim zateznim kamatama, kao i troškovima postupka, sve sukladno odredbi čl. 9. i čl. 590. ZOO-a.

26. Sud je temeljem dostavljene dokumentacije, kao i na temelju iskaza stranaka činjenično stanje predmetnog postupka ocijenio dovoljno utvrđenim, slijedom čega je raspravnim rješenjem od 30. rujna 2025. odustao od saslušanja svjedokinje Nade Mikulan, kao i provođenja građevinskog vještačenja. Nadalje, sud nije proveo dokazni prijedlog tužitelja uviđajem na licu mjesta zajedno sa geodetskim vještačenjem, budući da okolnost da su predmetni ugovoreni radovi izvedeni, kao i na kojoj nekretnini, nije bila sporna. Također, sud nije proveo niti dokazni prijedlog za saslušanjem ostalih suvlasnika predmetnog objekta i djelatnika tužitelja u svojstvu svjedoka, kao i provođenje knjigovodstvenog-financijskog vještačenja, budući su isti irelevantni i suvišni. Sud se tijekom postupka rukovodio pravilom po kojem je dužan

provesti postupak bez odugovlačenja, u razumnom roku i sa što manje troškova (čl. 10. ZPP-a).

27. Slijedom iznijetog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja te platni nalog iz rješenja o ovrsi održao na snazi i tuženika obvezao na isplatu utuženog iznosa s pripadajućim zateznim kamatama, sve sukladno odredbi čl. 451. st. 3. ZPP-a i čl. 29. ZOO-a, a kako je odlučeno u toč. I. izreke ove presude.

28. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Parnični trošak tužitelja odnosi se na trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 313,26 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 118/18. i 51/23.) te trošak zastupanja tužitelja po odvjetniku kao punomoćniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23.; u nastavku teksta: Tarifa), a koji se odnosi na trošak za sastav podneska od 23. siječnja 2023., 8. travnja 2024., 8. prosinca 2024. i 29. siječnja 2025., svaki u iznosu od po 500,00 EUR (Tbr. 8. toč. 1.), te trošak zastupanja na ročištu 4. prosinca 2024. i 30. rujna 2025., svaki u iznosu od po 500,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1.), što ukupno iznosi 3.000,00 EUR, odnosno zajedno s pripadajućim PDV-om sveukupno iznosi 4.063,26 EUR.

29. Kako je o troškovima ovršnog postupka valjalo odlučiti ovom presudom i to zajedno s troškovima parničnog postupka (tako i VSRH u zaključku sa sastanka VSRH s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova od 2. lipnja 2017. godine, broj Su-IV-204/17), to je platni nalog djelomično ukinut u dijelu odluke o troškovima ovršnog postupka te je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak u ukupnom iznosu od 4.961,15 EUR, slijedom čega je odlučeno kao u toč. II. i III. izreke ove presude.

Rijeka, 21. studenog 2025.

Sutkinja
Patrizia Muždeka Funčić

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana objave, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-3087f-a71f1**

Kontrolni broj: **0b0ad-aab0e-40e59**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=PATRIZIA MUŽDEKA FUNČIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.